

Навчальний
«самвидав» студентів
спеціальності
«Журналістика» ІФЖ
ХДУ

Читайте у номері:

Невдачі львів-
ської команди
«Карпати» 3

Символічна збі-
рна 2010 року з
футболу. 4

Підсумки сезо-
ну Ф1 6

Міні-футбол у
Херсоні 8

Нарешті.
Здійснилося. Сподіва-
юсь ви чекали на дру-
гий номер «самвидаву»
«Sport Times». І ось, він
вийшов у світ. Був про-
пущений цілий місяць,
що пояснюється відсут-
ністю авторів, тому за-
прошуємо усіх бажаю-
чих взяти участь у на-
шому проєкті(звіс-
но ,якщо вам це цікаво і
ви орієнтуєтесь у темі).

Перші на планеті

Вітаємо! Вітаємо доне-
цький «Шахтар» ,якого
признали найкращим
клубом Землі по версії
IFFHS(Федерація істо-
риків і статистиків фут-
болу). Звичайно це не
титул ,але досягнен-
ня ,яке зовсім не прита-
манне нашим клубам. І
ось, гірняки впевненою
ходою, здається їх вже
неможливо зупинити,
забезпечили собі вихід
до плей-офф Ліги Чем-
піонів, і вони не просто
вийшли з групи ,а ви-
йшли з першого міс-
ця ,яке дає певні пільги
під час жеребкування
матчів на виліт.

Перші на планеті у нас
тільки донецькі хлоп-
ці ,але Україні є ще ким

пишатися – «Металіст»
подарує Харкову евро-
кубкову весну, як і два
роки тому харківчани
зуміли пройти груп-
вий. А «Самдорія», зда-
ється, назавжди знена-
виділа команду Мирона
Маркевича. А нам що з
того? Ми їх полюбили!
⇒). Київське «Динамо»,
дякувати Богу, вже не
принесило нам своїх
«улюблених» сюрпризів
і впевнено переграло
білоруське «БАТЕ» , тим
самим кияни забезпечи-
ли собі тяжкій вихід із
легкої групи. Зі стану
київської команди вже
можна почути, що вони
грали з «дворовою ко-
мандою» і зараз кияни
демонструють гру висо-
кого рівня. Можливо їх
рівень ще не дійшов до
високого, але пристойна
гра знову може асоцію-
ватися з українським
грандом, але «Динамо»
так повинно грати зав-
жди, і не треба так пил-
ко й емоційно радіти
перемогам над коман-
дами на кшталт «БАТЕ»
або «Шериф»(до речі
молдавський клуб кия-
ни так і не перемогли).
Четвертий представник

України у Європі –
«Карпати» все ж таки
зуміли здвинути з
мертвої точки, з нуля у
колонці – набрані пунк-
ти(про «подвиги» льві-
в'ян читайте далі).

Бабло перемагає футбол

«Еееее.....» -
хоча це і не по-
журналістські, але саме
ця фраза характеризу-
вала вибір ФІФА: Росія
і Катар господарі Чем-
піонатів Світу з футболу
2018 і 2022 року відпові-
дно.

Звичайно, можна ска-
зати, що більшість укра-
їнців не радіє вибору на
користь сусідів через
тупу заздрість. Але це
не зовсім правда.
Так ,чого обманювати,
заздрість теж присутня,
адже у нас буде лише
Чемпіонат Європи та й
той нам дали на сумісне
користування з поляка-
ми ,а росіяни отримали
світовий мундіаль на
своє власне розпоряд-
ження. Але ,якщо у
випадку з Катаром у
переможця тендеру про-
сто не було достойних

конкурентів ,то у наших північних сусідів кожен з суперників був не менш ніж достойний: сумісні заявки Іспанії і Португалії, Голландії і Бельгії та,звичайно, родоначальники футболу – англійці. Чим росіяни зуміли покорити Блатера і Ко? Нафтою? Газом? Грошима? Адже корупцію серед чиновницької верхівки ФІФА зуміли довести журналісти з англійської газети «Sunday Times». Вони під видом американських представників запропонували двом членам виконкому(Рейнальду Теймарії з Океанії та Амосе Адаму з Нігерії) продати голоси «на користь заявки США». Ті погодилися на хабар, після чого публікація побачила світ, а два горе – чиновника були відлученні від голосування. І що ще не зрозуміло – як пусті ділянки російської землі ,де росі-

BIDDING NATION RUSSIA

яни ОБЩАЮТЬ побудувати стадіони, зуміли перемогти красені стадіони Англії на чолі з легендарним, нещодавно реконструйованим, 90-тисячним «Уемблі»? Але стадіони це ще пів біди, не треба забувати про російські дороги, готелі, аеропорти, адже мундіаль буде приймати не лише Москва, Пітер і Сочі, а і такі міста, як Скатеринбург, Казань, Ярославль, Нижній Новгород, Саранск, Самара, Казань, Ростов, Калінінград. А над інфраструктурою цих міст ще працювати і працювати...

Давайте на деякий час забудемо про Росію і перейдемо

до Катару. Перед голосуванням серед заявок на проведення ЧС-2022 можна було виділити двох явних фаворитів – Катар і Австралія. Адже їх конкуренти у не далекому минулому відчули смак світового турніру: Південна Корея разом з Японією були організаторами мундіалю 2002 року, а батьківщина демократії США приймала найкращі команди світу у 1994 році. І тому не важко було здогадатися ,що вони навряд зможуть перемогти у тендері. Тому основна боротьба розгорнулася між Австралією і Катаром ,але хіба це можна назвати боротьбою? Австралійці у підсумку опинилися на останньому місці, а Катар, як відомо, став переможцем.

Катар – це екзотична ,арабська країна до якої буде цікаво, хоча і дорого, завітати гостям турніру і вболівальникам. Матеріальна сторона це не єдина проблема катарського мундіалю, не треба забувати про температуру – близько 40-50 градусів вище нуля, хоча організатори і обіцяють забезпечити стадіони кондиціонерами, але не треба забувати, що до стадіону треба якось добиратися, а в жажливу спеку це робити прямо скажемо не в кайф. Але ФІФА все ж таки зробила свій вибір ,отже Росія і Катар на цей вибір заслужили, а всі їх проблеми нехай вирішують організатори турніру, а нам краще вирішувати свої проблеми, пов'язані з підготовкою до Євро.

А як же Снейдер?

Дивна річ відбулася з врученням Золотого м'яча кращому футболісту світу 2010 року. Церемонія вручення ,як відомо відбується у січні, а на початку груд-

ня ФІФА оголосила список із трьох претендентів на отримання нагороди. І що тут дивного спитаєте ви? Скоротили список номінантів до трьох ,щоб «зайві» або менш достойні кандидати не отримували голосів, але дивне тут це – відсутність чемпіона Італії, володар Кубка Італії та Ліги Чемпіонів, фіналіста та одного з найкращих гравців минулого Чемпіонату Світу у ПАР Уеслі Снейдера і присутність аргентинця Лео Мессі. Так, безсумнівно, Мессі геніальний і блискучий футболіст, але як доказує практи-

ка останніх років Золотий м'яч отримує футболіст, який виграв значущий трофей минулого сезону(останнім гравцем, який став володарем Золотого М'яча, не здобувши у сезоні серйозного трофею був Андрій Шевченко у 2004 році), а Лео, окрім іспанських титулів не вигравав нічого – з Ліги Чемпіонів його «Барселона» прогнала якраз команді Снейдер міланському «Інтеру», а у Південній Африці збірна Аргентини зуміла дійти лише до вісімки найкращих, тоді як Нідерланди на чолі з тим же Снейдером програли лише на останніх хвиликах овертайму фінального матчу. Ще один парадокс від ФІФА. Але ма-

лоймовірно, що аргентинець стане найкращим гравцем світу, скоріш за все нагороду отримує хтось з тріумфаторів мундіалу – Інєста або Хаві. Так хто ж – автор забитого м'яча, який приніс іспанцям Кубок Світу чи диригент іспанських атак буде називатися найкращим футболістом 2010 року? Дізнаємось 8 січня наступного року.

Не футболем єдиним

Не лише футбольні події були найобговорюваніші на українсь-

кому спортивному просторі. Відміна бою між Володимира Кличко та британцем Дерекком Чисора це подія, яка шокувала не лише український світ спорту, а й світовий. На демонстративному тренуванні перед публікою українець пошкодив м'язи живота. З британської сторони вже лунають заяви, що Кличко поборювався Дерекка і ніякої травми і близько не було, але все ж таки факт залишається фактом – бій не відбудеться, принаймні до по-

чатку весни, хоча не факт, що наступним суперником Володимира стане саме Чисора, адже також серед ймовірних суперників Кличка фігурує ім'я, яке є бажаним для братів в останні роки – Девід Хей. Бій між одним із братів і Хеем є найбажанішим і самим очікуваним для усіх прихильників боксу і тому, можна з упевненістю сказати, якщо Кличко зможе домовитись з Девідом, то бій з Чисорою так і не відбудеться.

Карпати знов програли в футбол

П'ятнадцятого грудня львівські «Карпати» закінчили свою подорож по Лізі Європи, лише в останньому матчі «зелені лева» зуміли не програти, зігравши у нічию з паризьким «ПСЖ».

П'ять поразок з шести матчів – це результат львівської єврокубкової осені. Хоча, свій шлях підопічні Олег Кононова у Європі розпочали дуже пристойно, перемоги над ісландським «Рейк'явіком» та грузинським «Зестафоні» дозволили хлопцям з Галичини поборотися за право виходу у груповий етап Ліги Європи, на їхній шлях став турецький «Галатасарай» - досвідчений єврокубковий боєць і саме тоді усі футбольні вболівальники, окрім оптимістично настроєних українських, та букмекери в один голос заявляли – на цьому шляху львів'ян припиниться. Але сталося те, що сталося. Вже у першому матчі на стамбульському стадіоні «Алі Самі Єн» наші хлопці шокували футбольну Європу. На перерву господарі йшли пригніченими, звичайно вони поступалися мало-відомій команді з України з раху-

нком 0:2. Все ж таки завдяки чеху Мілошу Барошу турки зуміли відігратися, перед матчем-відповіддю у львівських парубків була невеличка, але все ж таки

перевага. Вісімдесят дев'ять хвилин львівського матчу не передвіщали нічого жахливого для господарів, але на останній хвилині основного часу центральний захисник львів'ян підсковзнувся і тим самим вивів турецького нападника віч-на-віч з нашим голкіпером – 1:0. Кінець галицької казки? Подумала більшість вболівальників, дехто вимкнув телевізор, дехто почав покидати стадіон. Але це був не кінець, а навпаки, початок казки та казкового настрою не тільки для Львова, а й для

усієї України. Арбітр компенсував три хвилини, і на останній доданій хвилині Ігор Худоб'як зумів дотягнутися до здавалося вже втраченого м'яча і відправити круглого до Артема Федецького – 1:1 і саме цей рахунок влаштував львівську команду і виводив її у груповий етап Ліги Європи.

Жеребкування, як завжди, нічого хорошого для українських єврокубкових дебютантів, не принесло. Якщо українські гранди – «Шахтар» та «Динамо» вже заробили для себе певний авторитет і непоганий рейтинг, тому жереб для них не суворий, а можна сказати навпаки – суперники попадаються прохідні, а харківський «Металіст» це дещо середнє між дебютантом і перевіреним єврокубковим бійцем, тому йому теж можна не жалітися на тяжку долю та суворий жереб. А ось «Карпати» для Ліги Європи – це щось нове та незнайоме, можливо повний аутсайдер, а можливо «темна конячка». Через це на добрий результат жеребкування можна було і не сподіватися.

Так і сталося – «Борусія» Дортмунд, паризький «ПСЖ» та «Севілья» з Андалусії. «Група смерті» - саме так охрестили квартет до якого потрапив львівський клуб. «У них не має шансів» - казали скептично настроєні реалісти, оцінюючи шанси львів'ян на вихід із групи. «Все у них вийде, ще побачите» - вигукували українські оптимісти. І справді не можна було прийти до єдиного консенсусу, з одного боку – суперники більш ніж серйозні і відсутність досвіду у єврокубкових баталіях казали, що «Карпати» залишаться за бортом плей-офф Ліги Європи. Але з іншого – ми вже бачили чудо у виконанні галичан, а також чудо дворічної давнини харківського «Металіста»(тоді хлопці Мирона Маркевича також дебютували у груповому етапі, тоді ще Кубку УЄФА, а дійшли аж до 1/8 фіналу), і, звичайно, не треба забувати, що у футболі можливо все.

Все ж таки реалісти виявилися праві, на жаль. Але перший матч у групі міг зробити львів'ян синонімами українського чуда. Львів. Стадіон «Україна». Матч проти «Борусії» Дортмунд. Початок зустрічі просто жахливий – господарі пропускають у свої ворота два

м'яча, але перед самою перервою наші хлопці зуміли відіграти одного. Перерва. Рахунок 1:2. Після відпочинку команди влаштували справжнє шоу, хто це бачив не забуде ніколи. «Карпати» спромоглися не тільки зрівняти раху-

нок, а й вийти вперед – 3:2, за п'ятнадцять хвилин до закінчення зустрічі. Ах, як же прикро, що в українських клубах присутній синдром жахливої хвороби, яка носить назву – «хвороба останніх хвилин». Суть якої полягає у тому, що в останні хвилини зустрічі українська команда обов'язково пропустить. Коли на цю хворобу встигли захворіти львів'яни – не зрозуміло, але це сталося: за п'ять хвилин до закінчення зустрічі гості зуміли двічі забити, і вирвати перемогу у фантастично-

му матчі на стадіоні «Україна». Можливо, саме цей матч викопав для підопічних Кононова психологічну яму, з якої хлопці не зуміли вибратися і залишилися там до останнього матчу групи. Як вже було сказано вище, львів'яни набрали лише один пункт, так і не пізнавши самку перемоги(до речі турецький «Галатасарай» вони теж не перемогли – 2:2, 1:1).

Так, звичайно, можна списати невдалий виступ «Карпат» на недосвідченість та складну групу, але пригадайте як восени 2008 року грав харківський «Металіст» - команда тоді також дебютувала у єврокубковому груповому етапі, і мала не менш складну групу, аніж львівські «Карпати», але все ж таки, вони з неї вийшли і не просто вийшли, а з першого місця, не програвши жодного матчу, мало того не пропустивши жодного м'яча у власні ворота. Так, що списувати львівське фіаско на відсутність досвіду не треба, а треба зрозуміти, що «Карпати» ще не готові до великого футболу, на жаль. Але все ж таки, неоцінний досвід вони придбали, з чим їх і вітаємо!

Олексій Сімончук, 161 група

Dream Team 2010

Ось і закінчується черговий рік, який мав свої незабутні події та своїх героїв. Традицією майже для усіх спортивних видань є підведення деяких підсумків і складання усіляких символічних збірних. Символічна збірна? Гарна ідея, подумали ми і вирішила скласти свою «дрім тім» 2010 року.

Ікер Касіліас – чемпіон та найкращий кіпер світу, статус якого не постраждав навіть не дивлячись на останній невдачі мадрид-

ського «Реала». І пригадайте парирований Ікером одинадцятиметровий удар Кардосо, а також, як голкіпер фурії розправився з двома виходами Роббена віч-на-віч у фінальному матчі Чемпіонату Світу.

Серхіо Рамос – на позицію правого захисника кандидатів було, мабуть, найбільше серед усіх амплуа. Але саме іспанець став на нашу думку найкращим. Серхіо не просто захисник, який за-

хищається, його не рідко можна побачити в атакуючих діях, у карному майданчику суперника від його голови можна чекати великої небезпеки, а також не треба забувати його прекрасний дриблінг і те, що він став Чемпіоном Світу.

Херард Піке і Карлес Пуйоль – їх не можна розглядати окремо. Це найкраща та найстабільніша зв'язка захисників останніх двох років. Молодий вихованець Бар-

си повернувся з МЮ та одразу став своїм у рідній команді. Це і сплав молодості та досвіду, сили та спритності. Ця пара настільки зіграна, що іноді у суперника не виходить зовсім нічого. А якщо ще згадати здобутки Херарда та Карлеса у атаці, то це взагалі, мабуть, найкращий тандем центр-беків останніх 10 років. Тому чемпіони світу заслужено стоять

у цьому списку.

Джиованні ван Бронкхорст – на чемпіонаті світу була його лебедина пісня. Треба згадати та оцінити усі здобутки легендарного лівого крайнього Рейнджерс, Барселони, Арсенала, Фейеноорда та збірної Нідерландів. Нажаль він не зміг підняти у липні Кубок Світу над головою, але все одно запам'ятався, як один з головних творців успіху помаранчевої збірної. Ну і феноменальний гол у ворота Уругваю теж не треба забувати.

Бастіан Швайнштайгер – капітан бундестіму на південно-

африканських землях був Філіпп Лам, але це лише умовність у вигляді пов'язки на руці. Справжнім харизматичним лідером команди був саме Бастіан. Блискуча гра німецької машини у ПАР трималася саме на Швайнштайгері, він був хребтом команди, без якого німці не досягли б свого успіху. І, звичайно, не треба забувати успішний клубний сезон у складі мюнхенської «Баварії», з якою Швайні виграв все у Німеччині та дійшов до фіналу Ліги Чемпіонів

Хаві – іспанський мозок, завдяки якому генерувалися фантастичні ідеї голевих комбінацій. Саме його ідеї дозволили «Барселоні» творити чудеса у клубних турнірах, а Іспанії стати найкращою командою світу. І, можливо, його ідеї допоможуть диспетчеру іспанських атак завоювати Золотий м'яч.

Уеслі Снейдер – ще один гене-

ратор блискучих, незабутніх комбінацій. З міланським «Інтером» Уеслі зробив клубний хет-трик, а з голландською дружиною йому не вистачило лише одного кроку, щоб підняти над головою самий бажаний трофей для футболіста.

Арьєн Роббен – він був просто нестримним у цьому році. Як завжди йому надокучали травми, які стали синонімом поруч з його ім'ям, але навіть за той час, що в нього був, він зробив достатньо

щоб увійти в ряди кращих. Гола-ндець майже самотужки вибив з ¼ МЮ, а на Чемпіонаті Світу, граючи з травмою, вів команду до перемоги. І міг двічі її принести, але переграти Касільяса не зумів.

Лео Мессі - хоч і повністю провалив чемпіонат світу, але був

справжнім лідером та головною зіркою в атаці Барси. Повністю компенсував те, що Ібрагімович іноді не вписувався у гру каталонського клубу. Крім того, і в сезоні що триває є одним з найкращих форвардів світу. А про успіхи його клубу і годі говорити.

Дієго Форлан – велика людина маленьких команд, саме завдяки вирішала голам Дієго «Атлетико» зуміло виграти Лігу Європи, а тандем Суарез-Форлан став од-

ним з найкращих у Південній Африці а Уругвай пригадав часи своєї слави.

Ткачук і Сімончук, 161 група

Сезон на гойдалках

Коли Жан Тодт прийняв рішення змінити систему нарахування очок стало зрозуміло, що цей сезон буде унікальним. Наче інтризи нічого не могло завадити. Команди врахували усі промахи минулого року, не було вже різниці у швидкості через подвійні дифузори, «Макларен» та «Ферарі» знову були у формі і мали бойові склади, а геній Адріана Ньюї знову готував новий супер-болід. Після першого гран-прі у Бахрейні, який виявився максимально нудним ентузіазму було не багато. Швидкість «Ферарі» та технічні проблеми «Ред-Булл» дали змогу зробити перші висновки про розстановку сил у чемпіонаті-2010. А домінування у кваліфікаціях австрійської стайні просто згнітили, як і конкурентів так і вболівальників. Тим паче, що номінально перший пілот «червоних биків» Себастьян Феттель є визнаним майстром кваліфікацій. Але просто, без зайвих зусиль, «шо шумахерівські» Феттелю виграти цей титул не судилося. І на це були такі причини.

Перша і найголовніша – це партнер по команді Марк Вебер, який ніяк не погоджувався бути

«номером два» у команді, яка мала найшвидший болід, який міг

реально «відвезти» до титулу. Це не Барікелло, який ганебно скидав швидкість у останньому повороті, а лютий ворог, що ніяк не поступався на трасі. Почалося усе з двох поспіль перемог у Монако та Каталонії, а коли Марк став лідирувати у Стамбулі, то Себ вирішив нагадати «хто є хто» у стайні і вирішив обігнати Марка. Але нажаль чинний чемпіон світу просто не вмів обганяти рівного по силі суперника і усе закінчилося сходом Себастьяна і втраченою 10 очок для Марка. А після того, як вже босс «Ред-Булл» Крістіан Хорнер натякнув Марку про його другорядність віддавши передне антикрило Феттелю, то Вебер обігнав того на старті і ще й так, що молодий німець проколов колесо і ледь не зійшов з траси. Після того Феттель не підіймався вище австралійця аж до останнього гран-прі.

Довго не погоджувалися з беззаперечним лідерством «биків» Макларен. Стайня з Уокінга теж мала диво інженерної думки, а саме система подачі повітря на заднє антикрило «Р-Дакт». Вона давала більшу максимальну швидкість на прямих. Але потім майже усі стайні почали копіювати цю новинку, але з різною ефективністю. Перший удар був ще у Бахрейні, коли Феттель почав втрачати швидкість через проблеми з двигуном, і тоді його обігнали не лише пілоти «Ферарі», а і Льюїс Хемілтон. Потім після виліту у Мельбурні на перше місце вийшов саме Дженсон Баттон, який найкраще всіх впевнився в тому, що дощова гума не дає перевагу на треку. Макларен у цьому році мав унікальну пару британських чемпіонів останніх 2х років. І цей тандем чимсь нагадував легендарну пару Прост-

Сенна, «Професора» та «Чарівника». Один їздив максимально обережно та все вираховував, а інший їздив швидко, вдовично та експресивно. Найяскравіше це було продемонстровано у Китаї, коли Баттон вийшов у лідери через те, що холоднокровно залишився на трасі і скористався помилкою Ніко Росберга, а Льюїс приїхав прямо за ним зробивши численну кількість обгонів протягом усієї гонки. І обгони на будь який смак: Шумахера у зв'язці поворотів, класичні «сліп-стрімом» у кінці прямої, та шикарний маневр, коли в одному епізоді був пройдений Сутіл та Феттель. На жаль, ця експресія зіграла з ним під кінець чемпіонату злий жарт, коли після перемоги у Бельгії британець відчув ейфорію і став робити ну дуже сміливі речі. Так він зійшов у Монці, коли намагався пройти обидва «Ферарі» і схід у Сингапурі через інцидент з Марком Вебером. Таким чином було втрачено очки, які завадили стати чемпіоном світу.

Дуже довго в тіні залишалися «Ферарі». Була дебютна перемога у Бахрейні, але потім якимось не заладилося.

Провальні гонки у Канаді, Туреччині та Великобританії. Але все змінилось після Гран-прі Німеччини. На жаль без чисто «феррарійних» штучок не обійшлося. Фраза Роба Смедлі «Фернандо швидше тебе, ти усе зрозумів?» ще довго буде крилатою. Фернандо Алонсо, який в один момент відставав більше ніж на 40 очок став основною загрозою для «Ред-Булл». Тим паче що у нього був свій «Вторікелла» на ймення Філіпе Масса. Локального супротивника не було, але була явна поміч з боку напарни-

ка по команді, тому це давала деяку перевагу. А у деякі моменти італійська стайня навіть була швидше супер-кару з Австрії.

Саме у першу чергу завдяки цим дійовим особам ми мали у лідерах 6 чоловік і велику кількість зміни лідера по ходу сезону. А ще лідер чемпіонату жодного разу не вигравав гонку. Ми побачили максимальну кількість набраних очок, величезну кількість колізій та інцидентів саме спортивних, а не кулуарних, багато радощів та сліз. А ще, не дивлячись на те, що була заборонена дозаправка, було не мало обгонів. У першу чергу за це треба дякувати Льюїсу Хемілтону та Камуї Кобаясі. Японець іноді просто взривав деякі понури гонки своєю активністю та майстерністю. На не найшвидшій машині він встановлював дуже солідні результати. Навіть попри кваліфікацію не на перших рядах, а частіше всього за заліковою десятою він проривався у очкову зону. Це була і гонка у Валенсії, де він на останньому колі зробив 3 обгони і його шалений прорив на Батьківщині. Це той гонщик, через якого ми любимо цей спорт.

Зовсім розчарував своїх вболівальників Міхаель Шумахер, який повернувся у «Королеву Автоспорту». Цього разу він не мав найшвидшого боліда та найпокірнішого напарника, тому завершивши сезон посередньо, вщент програвши Ніко Росбергу.

Порадував поляк Роберт Кубіца, який мав не найшвидший «Рено», але стабільно пробивався у Топ-10 і навіть завоював декілька подіумів. А першого росіянина у Формулі-1 Віталія Петрова він розгромив у кваліфікаціях 17-2, а за очками 136-27.

Росіянин у своєму першому сезоні не показав нічого екстраординарного, окрім вдалої дощової

гонки у Китаї, де перегнав Шумахера та Вебера. Він багато сховався (більше тільки у Вітантоніо Ліуцці з «Форс-Індії»), помилявся і показав стабільно посередню їзду на далеко не найгіршій машині. А про протистояння з партнером по команді ви вже самі прочитали і зробили висновки.

Щодо новачків, то це просто ганьба. Максимально високо зміг забратися лише Хейкі Ковалайнен на «Лотусі», який через багато сходів у Японії забрався на 12 місце. «Вірджин» взагалі у перших гонках не могли фінішувати через брак пального, а такій команді, як «Хіспанія» взагалі немає чого робити у Великих автоперегонах. Повільна швидкість, технічні проблеми і все таки інше нагадали про більш давні гонки Формули-1, коли часто горіли мотори та відвалювалися задні анти-крила.

І взагалі команди у цьому сезоні можна розділити на 3 ешелони.

Фаворити – Ред-Булл, Макларен, Феррарі

Сильні стайні – Рено, Мерседес
Середнячки – Форс-Індія, Вільямс, Заубер, Торро-Россо

Новачки-аутсайтери – Лотус, Вірджин, Хіспанія

Саме так і боролися протягом усього сезону усі команди, іноді перебираючись з одного сусіднього ешелону у інший. Незмінними залишалися лише аутсайтери.

Чемпіон

34 Чемпіоном Світу у класі Королівських автоперегонів Формула-1 став 23 річний німець Себастьян Феттель. Він відібрав у Льюїса Хемілтона звання наймолодшого чемпіона світу.

Деякі ще 2 роки тому називали його новим Міхаелем Шумахером, таким собі «Бєбі-Шумі» і мабуть мали рацію. У цьому сезоні

він показав себе у всій красі. Він отримав 10 перемог у кваліфікаціях, стабільно відривався на чистому треку, часто рівних по швидкості у пелотоні йому просто не було. Але були і інші «шумахерівські» риси. Почав вести себе, як примадонна, та вимагати другорядності Марка Вебера, зовсім не визнавав своїх помилок, навіть коли протаранив у Туреччині напарника по команді. Коли поруч з ним був суперник на більш-менш рівній машині, часто пасував. Спроби обігнати Вебера в Туреччині та Баттона в Бельгії стали просто епічними. А свою головну перемогу в Абу-Дабі він отримав завдяки вдалій тактиці Піт-Стопів. Прямо як Шумахер у кращі роки. Звичайно, можна сказати що він повністю заслужений чемпіон, тому що по

чистій швидкості рівних йому не було, але ж чемпіонами стають не у кваліфікаціях. Та і взагалі можна усі лаври почепити на інженерний геній Адріана Ньюї, але й заслуга Феттеля не мала. Саме він вижимав усі соки з машини. На жаль, у основному, на чистому треку. Нажаль така зараз Формула-1 і спортивної боротьби іноді менше, ніж інженерної. Іноді ті ж інженерні прорахунки заважали перемагати Себу, але у останніх 2 гонках він був нестримним, як і його «Хтива Менді» (так він назвав свій болід).

Хіт-Парад 2010

Відкриття року – Камуї Кобаясі. Він відкрився нам, ще на останніх 2х гонках минулого сезону, але у цьому році ми побачили, що то не було випадковістю. Гарні обгони, відчайдушна боротьба та серйозна швидкість протягом усього сезону на «Заубері» - це дуже пристойно. І це не просто безстрашний «камікадзе» на кшталт Такуми Сато або Юкіо Катаями, а справді сильний і серйозний гонщик. Як же хочеться бачити таких пілотів у командах-фаворитах.

Розчарування року – Для багатьох це саме **Міхаель Шумахер**. Іменитий німець майже нічого такого, окрім деяких ситуацій не запам'ятався і провів сірий, як його болід, сезон.

Гонка року – Гран-прі Китаю. Тут було все : обгони на будь-який смак, зміна погоди, колізії, рекордна кількість піт-стопів та різноманіття ходів та тактик.

Гонщик року – Льюїс Хемілтон . Він був не менш видовищним, ніж Кобаясі, але більш досвідченим, а іноді і більш емоційним. Як вже писалося, це зіграло з ним злий жарт. Але у цьому сезоні він закрив рота багатьом

скептикам і виборів багато прихильників у всьому світі.

«Людина дощу» - Льюїс Хемілтон. Коли з неба падали краплі дощу, то він ні разу не знітився. Впевнений старт в Австралії, шалена їзда у Китаї, перемога у Бельгії та 2 місце у Кореї . Найкращий результат з поміж усіх.

Новачок року – Ніко Хюлькенберг. Кобаясі фактично не був новачком, тому і з конкурентів у «Халка» був лише Віталій Петров. Вони йшли рівно, але Ніко на посередньому «Вільямсі», а росіянин на сильному Рено. У загальному заліку в останній гонці Петров випередив німця, але згадаєм поул Ніко в інтерлагосі та більш стабільну їзду протягом року.

Обгін року – Льюїс Хемілтон , у Китаї, коли в кінці прямої пройшов і Адріана Сутіла і застряглого за ним Себастьяна Феттеля. Чимось схоже на легендарний маневр Хаккінена у Спа-2000 .

Аварія року – Тут у нас 2 переможці. Це **Марк Вебер** з феєричним польотом над Хейкі Ковалайненом у Валенсії, та зіткнення **Шумахера та Ліуцці** в Абу-Дабі. Яке, до речі, у багатьому

вирішило розстановку сил у гонці . На щастя, усі залишилися цілими та неушкодженими .

Боротьба року – Тут у переможцях просто естетично гарна **боротьба Хемілтона та Баттона у Туреччині** . Перехрещення траєкторій у зв'язці останніх поворотів, та відвоювання Хемілтоном позиції у першому повороті . Ще можна виділити емоційну схватку між Барікелло та Шумахером, де німець хотів впечатати бразильця у стіну, але усе ж таки втратив позицію.

Бовдур року – Себастьян Феттель . Так, це саме наш чемпіон. Тільки самодурством можна назвати зіткнення з Марком Вебером і подальшу словесну боротьбу з ним. А у Бельгії взагалі був бенефіс : заткнення з Баттоном та Ліуцці.

Найкращий тактичний хід – Дженсон Баттон і його швидка реакція на підсихаючу у Австралії, яка принесла йому перемогу.

Тактичний прорахунок року – Фернандо Алонсо в Абу-Дабі і його ранній Піт, який поховав його шанси на чемпіонство.

Олег Ткачук ,161 група

Самый любимый мини

В Херсоне стартовали контрольные матчи между национальными сборными Молдовы и Украины, которые готовятся к отборочному турниру Евро-2012, предстоящему в 2011 году.

Предтечей двух матчей (12 и 13 числа), 11 декабря, стал дружеский матч сборной Украины (которая, к сожалению, без выходцев из Херсонщины) со сборной Херсона. По словам президента ассоциации мини-футбола Украины (АМФУ) Лисенчука Геннадия Анатоліевича, качество мини-футбола в Херсоне не на том уровне, каком хотелось бы

его видеть, но шансы на участие в высшей украинской лиге есть: «Дорога открыта – все реально».

Открытым стал вопрос почему именно в Херсоне (не в Одессе, как планировалось) будут проведены отборочные матчи. С одной стороны проблема решалась как поддержкой ОГА, так и партнерством, ведь не без заслуги последних тендер на проведение выиграла именно Херсонская область. Не крайним, конечно, стал и сам факт поддержки таким образом развития мини-футбола в нашем городе – распространения спорта и здорового образа жизни облас-

ти.

На сегодняшний день зал для мини-футбола на Шуменском – единственное место в Херсоне, где впервые встретились две представительницы национальных команд по игровому виду спорта. «Если наша команда пройдет в финал чемпионата Европы – я обязательно скажу что эту подготовку я начал именно в Херсоне» – президент АМФУ Геннадий Лисенчук он же главный тренер сборной Украины по мини-футболу.

Фред Акади(Багненко побажав залишитись невідомим)